

* Περὶ τῶν δύο Μακαρίων καὶ τοῦ χαρακτῆρος αὐτῶν. 283 καὶ 309.

Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Ἀλεξανδρέως λόγος περὶ ἐξόδου ψυχῆς δικαίων καὶ ἁμαρτωλῶν, τὸ πῶς χωρίζονται ἐκ τοῦ σώματος, καὶ πῶς εἰσιν. 385.

Τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου ἐπιστολὴ μεγάλη καὶ πᾶν ὠφέλιμος περὶ τοῦ κατὰ Χριστὸν βίου καὶ διδασκαλίᾳ τοῖς ἀσπαζομένοις τὴν ἡσυχίαν, καὶ τοῖς τῶν ἄλλων προϋσταμένοις. 409.

Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου εὐχαί· «Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ» καὶ τὰ ἐξῆς. Καί, «ἅγιε Ἀγγελε, ὁ ἐφessὼς τῆς ἀθλίᾳς μου ψυχῆς» καὶ τὰ ἐξῆς.» 445.

Ὁμιλίαι πνευματικαὶ τοῦ ἁγίου Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. 449-820.

α'. Ἀλληγορικὴ παράφρασις τῆς παρὰ τῷ Ἰεζεκιὴλ τῷ προφῆτῃ γεγραμμένης ὁπτασίας. 449.

β'. Περὶ τῆς βασιλείας τοῦ σκότους, τοῦτέστι τῆς ἁμαρτίας· καὶ ὅτι μόνος ὁ Θεὸς δύναται αἶρειν ἀπ' ἡμῶν τὴν ἁμαρτίαν, καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἄρχοντος τοῦ πονηροῦ. 464.

γ'. Ὅτι οἱ ἀδελφοὶ ἐν εἰλικρινείᾳ, ἐν ἀκεραιότητι, ἐν ἀγάπῃ καὶ εἰρήνῃ μετ' ἀλλήλων συνδιάγειν, καὶ ἐν τοῖς ἔσω λογισμοῖς ἀγωνεῖν καὶ πόλεμον ποιεῖν ὀφείλουσιν. 468.

δ'. Τὸν δρόμον τοῦ σταδίου τοῦ κόσμου τούτου προσεχόντως καὶ ἀκριβῶς διέρχεσθαι δεῖ τοὺς χριστιανοὺς, ἵνα ἐπαίνων οὐρανίων παρὰ Θεοῦ καὶ ἀγγέλων τύχωσι. 472.

ε'. Πολλὴ μετάστασις μετὰ τῶν χριστιανῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου τούτου. Οἱ μὲν γὰρ πνεῦμα τοῦ κόσμου ἔχοντες, τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νῷ ἐν τοῖς γήϊναις δεσμοῖς δέδενται· οἱ δὲ τὴν ἀγάπην τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἐπιποθοῦσιν, αὐτὸν μόνον πρὸ ὀφθαλμῶν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ ἔχοντες. 493.

ς'. Οἱ βουλόμενοι Θεῷ εὐαρεστῆσαι, τὰς εὐχὰς ἐν εἰρήνῃ καὶ ἡσυχίᾳ, καὶ ἡμερότητι, καὶ σοφίᾳ ποιῆσθαι ὀφείλουσιν, ἵνα μὴ κραυγαῖς κεχηρμένοι εἰς πάντας σκανδαλίζωνται. Συνέχει δὲ ἡ ὁμιλία ζητήσεις δύο, εἰ οἱ θρόνοι καὶ οἱ στέφανοι κτίσματά εἰσι, καὶ

περὶ τῶν δώδεκα θρόνων τοῦ Ἰσραὴλ. 517.

ζ'. Περὶ τῆς χρηστότητος τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Συνέχει δὲ ἡ ὁμιλία ζητήσεις καὶ ἀποκρίσεις τινάς. 524.

η'. Περὶ τῶν συμβαινόντων τοῖς χριστιανοῖς μετὰ τὸ εὐχὰς ποιῆσθαι, καὶ περὶ τῶν μέτρων τῆς τελειότητος, δηλαδὴ εἰς τὸ μέτρον τὸ τέλειον ἔρχεσθαι δύνανται οἱ χριστιανοί. 528.

θ'. Τὰς ἐπαγγελίας καὶ προφητείας τοῦ Θεοῦ διὰ παμποικίλης δοκιμασίας καὶ πειράσεως διαπληροῦσθαι· καὶ μόνῃ τῷ Θεῷ προσκαρτεροῦντας λυτροῦσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῶν τοῦ πονηροῦ πειράσεων. 532.

ι'. Ταπεινοφροσύνη καὶ προθυμία διασώζεται καὶ αὐξεται τα δῶρα τῆς Θείας χάριτος· ἐπάρσει δὲ καὶ βραθυμία ἀπόλλυται. 540.

ια'. Τὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὡς πῦρ· καὶ τίνων χρῆζομεν πρὸς τὸ διακρίνεσθαι τοὺς λογισμοὺς ἐν τῇ καρδίᾳ βρύνοντας. Καὶ περὶ τοῦ νεκροῦ ὄψεως εἰς τὸ ἀκρότατον τοῦ ξύλου παρὰ Μωϋσέως προσπεπηγμένου, ὃς τύπος ἐγένετο τοῦ Χριστοῦ. Συνέχει ἡ ὁμιλία διχλογισμοὺς δύο. Ἐτερον μὲν Χριστοῦ μετὰ τοῦ πονηροῦ Σατανᾶ, θάτερον δὲ τῶν ἁμαρτωλῶν μετὰ τοῦ αὐτοῦ. 544.

ιβ'. Περὶ τῆς στάσεως τοῦ Ἀδάμ πρὸ τοῦ παραβῆναι αὐτὸν τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ· καὶ μετὰ τὸ αὐτὸν ἀπολέσαι καὶ τὴν ἰδίαν εἰκόνα καὶ τὴν ἐπουράνιον. Συνέχει δὲ ἡ ὁμιλία ζητήσεις τινάς πᾶν ὠφελίμους. 557.

ιγ'. Ὅν καρπὸν ἀπαιτεῖ ὁ Θεὸς παρὰ τῶν χριστιανῶν; 569.

ιδ'. Οἱ τοὺς λογισμοὺς καὶ τὸν νοῦν τῷ Θεῷ ἐπιδιδόντες, τοῦτ' ἐπ' ἐλπίδι τοῦ φωτισθῆναι τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας ποιοῦσι, καὶ ὁ Θεὸς τοιοῦτους ἐν ἀγιότητι καὶ καθαρότητι μεγίστῃ μυστηρίων ἀξιοῖ, καὶ μεταδίδωσιν αὐτοῖς ἐκ τῆς χάριτος αὐτοῦ. Καὶ τί ἀγαθῶν ἐπουρανίων τυχεῖν βουλόμενοι ποιεῖν ὀφείλομεν. Λοιπὸν οἱ Ἀπόστολοι καὶ οἱ προφῆται ἀφομοιοῦνται ταῖς ἀκτίσιν ἡλίου διὰ θυρίδος εἰσερχομέναις. Διδάσκει δὲ ἡ ὁμιλία, τίς ἡ γῆ τοῦ Σατανᾶ, καὶ τίς τῶν ἀγγέλων, καὶ ὅτι ἀμφοτέρω ἀψήλατος καὶ ἀόρατος. 569.

ιε'. Διδάσκει αὕτη ἡ ὁμιλία διὰ πολλῶν, πῶς